

REUNIÓ DEL GRUP DE DIPUTATS I SENADORS DEL PSC
Intervenció de José Montilla
31 d'agost de 2007

Encetem, aquest setembre, la recta final d'una legislatura estatal que s'inicià amb les eleccions del 14 de març de 2004.

Unes eleccions que van obrir un finestral a l'esperança i a noves oportunitats per redreçar el camí tort i sense projecte en el que s'havia instal·lat durant anys el govern d'Espanya de la mà del PP.

Arriba el moment d'impulsar les darreres iniciatives legislatives –alguna fonamental com els Pressupostos Generals de l'Estat-; fer balanç; i preparar un programa ambiciós per a la propera legislatura.

La Carme Chacón s'hi ha referit explícitament. I al llarg d'aquesta reunió en tindrem ocasió de parlar-ne més àmpliament.

Però abans volia compartir amb vosaltres algunes conviccions sobre aquesta legislatura i el paper fonamental que hi teniu.

El grup de 21 diputats i 10 senadors del Partit Socialista de Catalunya expresseu la veu majoritària dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i constituïu la principal força catalanista present a les Corts Generals.

L'aportació dels socialistes catalans esdevé decisiva per conformar la majoria socialista del Congrés que dóna suport al govern de José Luis Rodríguez Zapatero.

La majoria dels catalans crec que tenen prou clar quins són els avantatges que, per a Catalunya, es deriven de la participació activa en l'alternativa de progrés per a tota Espanya que significa el projecte socialista. I així ho han reiterat a totes les eleccions generals des del inici de la democràcia.

Aquesta opció estratègica ha caracteritzat la història del socialisme català durant els darrers trenta anys. D'aquesta manera hem treballat activament en la defensa dels interessos dels catalans i les catalanes.

La present legislatura ha estat un bon exemple d'aquesta manera de treballar pel benestar dels ciutadans de Catalunya. Un benestar que s'ha enfortit:

- Amb polítiques decidides d'ampliació dels drets i llibertats individuals.
- Amb polítiques de fort contingut social que han permès millorar el poder adquisitiu de les pensions –particularment les més baixes-; i que han fet avançar el nostre Estat del Benestar amb la Llei de promoció de l'autonomia personal i l'atenció a la dependència.
- Amb un govern que ha encarat el fet migratori duent a terme una regulació realista i establint recursos específics per gestionar l'impacte de la seva arribada.
- També amb polítiques determinants per fer efectiva la igualtat de drets d'homes i dones –que ha tingut efectes immediats, per exemple a les candidatures a les passades eleccions municipals-; i també amb una actuació compromesa en el combat contra la presència i els efectes de la violència domèstica.
- Amb una política exterior orientada a partir dels paràmetres europeistes i antibel·licistes que comparteixen la majoria dels ciutadans.
- I amb una política econòmica, responsable i equilibrada, que ha incentivat el creixement i que ha conduït l'ocupació als seus màxims històrics en democràcia.

Han estat un conjunt de polítiques amb efectes clarament positius sobre les condicions de vida i el benestar dels catalans.

I també han estat una legislatura i un govern que han donat resposta a les aspiracions i necessitats específiques de Catalunya. Ha estat, en primer lloc, un govern obert al diàleg i l'entesa amb el govern de Catalunya.

Per apreciar el contrast només cal recordar els primers mesos del govern catalanista i de progrés presidit per Pasqual Maragall, i la seva difícil convivència amb el govern del PP.

Ben al contrari la nova majoria socialista al Congrés i el govern de José Luis Rodríguez Zapatero han garantit un diàleg institucional més productiu.

Perquè no cal oblidar que aquesta legislatura ha estat possible:

- el domini .CAT a internet.
- ha fet efectiu un esdeveniment històric com l'inici del procés de devolució dels "papers de Salamanca".
- Que ha posat fi a un llarg període de dèficit inversor de l'Estat i que culminarà projectes llargament desitjats com la connexió ferroviària d'alta velocitat Barcelona-Madrid o la nova terminal de l'Aeroport del Prat. I ha actuat decididament en molts altres projectes –les xarxa de rodalies, les autopistes o el port de Barcelona- que s'aniran finalitzant els propers anys.
- I, sobretot, aquesta ha estat la legislatura que ha fet possible l'eina d'autogovern més potent que mai hagi tingut la Catalunya contemporània: el nou Estatut.

.....

Arribats a aquest punt de la legislatura, podem presentar un balanç prou satisfactori tant a les polítiques d'abast general com a les específicament adreçades a Catalunya.

Un balanç que en bona mesura és possible per l'aportació decisiva que hi ha fet els diputats i senadors del PSC i també per la col·laboració del govern de Catalunya.

Un balanç que aporta realitats tangibles i evidents; i el que és encara més important, que estableix les bases per avançar en un futur immediat en aspectes claus per al nostre país: com les inversions en infraestructures, els traspàs de competències claus i la definició del nou model de finançament.

Realitats i expectatives que caminen en un sentit clar de millora de les capacitats i possibilitats de Catalunya per construir un futur millor per a tots els seus ciutadans i ciutadanes.

Tot i així, les darreres setmanes i mesos diverses veus interessades han alimentat un ambient de recel i pessimisme. S'ha pretès enllaçar una actitud permanent de desconfiança amb els ritmes i avenços del desplegament de l'Estatut amb l'aprofitament polític interessat dels dèficits evidents d'algunes infraestructures bàsiques de Catalunya.

Es tracta un altre cop de la traducció política del desconcert i la indefinició que afecta al nostre principal adversari polític a Catalunya. Un pessimisme vital que projecten sobre el conjunt del país i el seu futur. Un futur que encara no entenen sense el seu lideratge.

Aquesta estratègia de desgast polític s'ha volgut sustentar sobre el malestar real i justificat de molts ciutadans afectats pels problemes de funcionament d'algunes infraestructures bàsiques.

Els ciutadans volen i tenen dret a una explicació raonada de les causes de les dificultats presents, una actuació diligent per mitigar els seus efectes i una expectativa certa sobre les actuacions presents i futures per solucionar els dèficits actuals.

Els socialistes hem d'assumir les nostres responsabilitats. La primera de totes és posar-nos al front de l'esforç per resoldre aquests problemes.

Però també és un exercici responsable explicar que els dèficits actuals no han sobrevingut d'avui per demà. Que els trens, l'aeroport i les autopistes no s'han quedat petits de cop i volta.

S'han superposat dues causes que han multiplicat la saturació de les infraestructures. D'una banda els dèficits inversors acumulats durant els anys de governs del PP al govern d'Espanya i de CiU al govern de Catalunya.

I de l'altre el ràpid creixement de la població i de l'activitat des de finals dels anys noranta. I és en aquest darrer sentit que podem dir que estem, sobretot, davant d'una crisi de creixement.

Però també cal explicar què s'està fent i que està previst de fer per donar resposta satisfactòria a les necessitats infraestructurals del país.

I en aquest sentit cal assenyalar que mai com aquests darrers anys el govern de Catalunya i el govern d'Espanya estan invertint tant per millorar la capacitat i la qualitat de les infraestructures -i totes les magnituds comparades així ho demostren.

Una preocupació i unes actuacions que no tenen el seu origen aquest estiu, ni en els darrers mesos. De fet els acords del govern de Catalunya i del govern d'Espanya sobre carreteres son de l'any 2005 i els relatius als ferrocarrils del 2006.

Una preocupació que també fou present en la negociació de l'Estatut, raó per la qual es va acordar la disposició addicional tercera, que recull una exigència singular d'inversió de l'Estat en infraestructures en proporció a la capacitat econòmica del nostre país.

L'existència d'aquesta previsió estatutària expressa i confirma la consciència dels nostres dèficits des de ja fa anys.

.....

És en aquest context en el que el debat dels Pressupostos Generals de l'Estat 2008 són una oportunitat inajornable per recollir de manera clara i plena les previsions d'inversió en matèria d'infraestructures de l'Estatut.

La millor garantia perquè sigui així sou els diputats i senadors del PSC. Vosaltres expresseu la veu majoritària d'entre les forces de progrés de Catalunya i també sou la més àmplia representació del catalanisme a les Corts espanyoles.

El PSC és el primer partit de Catalunya. Per tant, ningú està més legitimat que el PSC per aconseguir traduir en realitat pressupostària l'exigència d'acompliment del que preveu l'Estatut.

Davant dels qui volen jugar la carta de l'enfrontament territorial, el PP, o dels entusiastes del bloqueig –totes dues estratègies estèrils-, hem d'aixecar la bandera del rigor i del valor de la capacitat de generar acords per la defensa eficaç dels interessos de Catalunya.

Aquestes properes setmanes i mesos els diputats i senadors socialistes tindreu a les vostres mans la responsabilitat de defensar amb fermesa i plenitud les justes expectatives dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

El nostre partit, el PSC, té l'autoritat que li dona ser la principal força catalanista a les Corts Generals. L'heu de fer servir amb intel·ligència i fermesa perquè els PGE incorporin plenament la lletra i el sentit de les disposicions de l'Estatut en matèria d'inversions en infraestructures. Estic convençut que així serà.

Aquesta mateixa intel·ligència i fermesa heu de tenir per impulsar les iniciatives legislatives necessàries per al desplegament de l'Estatut. La propera legislatura serà decisiva en aquest sentit i la vostra actitud i fermesa la millor garantia per al ple compliment de l'Estatut.

Tinc plena confiança en l'actitud d'acurada vigilància i exigència responsable, i en la capacitat de negociar i acordar, que vosaltres, els diputats i senadors del PSC, exerciu a les Corts Generals. Aquesta és la garantia més eficaç per a la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Aquesta responsabilitat primordial, de la que sou dipositaris, us demano que l'exerciu evitant amb saviesa els riscos que generen les actituds que afavoreixen i alimenten l'enfrontament territorial.

Hem conegut i patit de prop els perniciosos efectes de les campanyes anticatalanes durant aquesta legislatura. No afavorirem ni recolzarem

iniciatives, que encara que siguin ben intencionades, puguin afavorir els interessos dels paladins de l'enfrontament territorial.

No ens interessen les iniciatives que proporcionin alguns rèdits mediàtics d'imatge i popularitat, però cap progrés efectiu dels interessos de Catalunya i, a més a més, un afebliment de les seves capacitats.

Vosaltres, els diputats i senadors socialistes catalans, teniu la responsabilitat d'assolir els objectius majoritaris dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i alhora evitar les estratègies contraproductives i estèrils, que uns per interès i potser altres per error, puguin promoure.

I estic absolutament convençut que això és possible perquè el PSC lidera una concepció política catalanista i social que comparteix un projecte de progrés amb tots els socialistes d'Espanya. Aquesta és la vostra força i la vostra responsabilitat a les Corts Generals. Una responsabilitat que assumim tots i assumeixo jo com a primer secretari del nostre partit.

L'alternativa que ofereix CiU ja la coneixem: oscil·la entre les aliances oportunistes i les proclames sobiranistes.

En la seva confusió cada dia es veu més clarament que volen tornar al poder costi el que costi i cada dia s'entén menys per a fer què.

.....

Companyes i companys,

arriba el moment de deixar clares quines són les alternatives i qui les representa a casa nostra, a Catalunya.

Cal reafirmar ara més que mai amb actituds, fets i resultats que el PSC és la millor garantia per la defensa eficaç dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i per al ple desplegament del nostre autogovern.

I ahora el PSC és l'única garantia fiable i sòlida de donar l'impuls necessari a un govern de progrés, amb José Luis Rodríguez Zapatero al davant, en el que el catalanisme polític i la concepció plural de l'Estat siguin presents.

Aquest compromís s'ha expressat històricament amb una presència molt qualificada del PSC en els governs socialistes d'Espanya.

Així va ser amb l'Ernest Lluch que va deixar la seva empremta universalitzant l'atenció sanitària, o amb Narcís Serra que va modernitzar l'exercit. També amb les aportacions de ministres com Joan Majó, Jordi Solé Tura o Pep Borrell.

Així és, ara, amb Joan Clos i amb la Carme Chacón.

Aquest és el nostre compromís amb Catalunya i amb l'aportació que els socialistes catalans hem fet i farem a la governació d'Espanya.

Mentrestant a CiU s'eternitzen en debats sobre l'oportunitat o no de la seva presència al govern d'Espanya i sobre les condicions en que aquesta seria possible. Tot ho mesuren sota la concepció de que els interessos de Catalunya s'enfronten a les regles d'un joc de suma zero.

Els socialistes catalans, al contrari, seguim creient fermament a les avantatges de la cooperació i de la corresponsabilitat, sobre la base d'una lleialtat mútua i d'un projecte compartit.

I per això treballem colze a colze amb els socialistes de la resta de l'Estat per fer realitat l'Espanya que progressa, oberta i plural. La que Catalunya vol i necessita.

Perquè una Espanya que progressa és la millor garantia perquè Catalunya avanci. De la mateixa manera que una Espanya que vulgui progressar ha de comprometre's amb una Catalunya forta.

Catalunya ja ha demostrat al llarg de la història la seva capacitat per liderar i ser motor del progrés a tot l'Estat.

Per això les properes eleccions generals també seran decisives a Catalunya.

Perquè amb el futur govern d'Espanya s'haurà d'acordar el desplegament del nou Estatut.

Perquè la negociació dels traspassos de competències no avançarà al mateix ritme ni s'abordarà amb el mateix esperit amb Rajoy com a President o amb José Luis Rodríguez Zapatero.

Perquè la definició del nou model de finançament no serà el mateix amb el govern d'un partit que ha recorregut l'Estatut, que amb els qui vàrem promoure i acordar la seva aprovació.

Perquè el sentit i l'abast de les reformes i adequacions de les lleis estatals que exigeix el ple desplegament de l'Estatut no serà el mateix amb un govern del PP que amb un govern del PSOE.

Per això cal que expliqueu, arreu i a tothom, que el que més convé a Catalunya és un govern socialista a Espanya.

Un govern amb un reforçat grup parlamentari en el que els diputats i senadors del PSC garanteixin i vegin reconeguda l'empremta del catalanisme polític en l'orientació de les polítiques de l'Estat.

Us animo a treballar aquests propers mesos per fer realitat uns PGE i una acció de govern que culminin una legislatura al servei de les polítiques progressistes i coherent amb la defensa dels interessos dels ciutadans de Catalunya. Aquesta és la vostra principal i primera obligació com a diputats i senadors catalans que sou.

També us demano que treballeu per que aquesta feina tingui continuïtat a la propera legislatura.

En aquest objectiu comptareu permanentment amb tot el meu suport.

Moltes gràcies.